

De Tuin van Jonker

Door Ellen Verheul

Al sinds 2000 ligt de voormalige werkplek van beeldhouwer Wim Jonker ten prooi aan onkruid en wordt er gepraat over een nieuwe bestemming. De gemeente wilde huizen bouwen, het buurtcentrum wilde moestuintjes creëren. In 2007 ging de gemeente overstap na een kraakactie van buurtbewoners en Ymere bood aan een plan te maken als onderdeel van het wijkcontract. Het plan is met inspraak van buurtbewoners ontworpen, bureaucratische hobbels zijn grotendeels genomen maar een definitieve overeenstemming ontbreekt nog. Wat behelst het plan eigenlijk? Het idee is er een openbaar parkje van te maken, met paden, bomen, bankjes en het beeld van Jonker. De helft van het huidige parkeerterrein aan de Kamperstraat wordt bij de tuin getrokken. Er komen ingangen in de Lange Poellaan, de Barendsestraat en de Kamperstraat. Maar niet alle Rozenpriëlers zijn het eens. Wat zijn de meningen?

Tijdens het 'Overal in de Roos festival 2007 was de tuin gekraakt door bewoners. Gemeente en Ymere plantten toen een symbolische roos en gaven zo de tuin terug aan de Rozenpriëler.

Buurman Joop de Jong:

"Ik vind het helemaal niks. Ze willen al die mooie bomen hier weghalen. Ze zeggen wel dat ze ziek zijn maar daar geloof ik niks van. Wim Jonker vond het goed dat ik hier een schutting neerzette. Dat heeft me veel geld gekost. Kom maar eens binnen in mijn tuin. Die coniferen waren 30 jaar geleden een meter hoog en moet je nu eens zien. Dat zou ik dan allemaal moeten inleveren? Mooi niet! Dan hou ik geen tuin meer over. Ze willen groen in de wijk. Moet je nu eens zien. Puur natuur toch? En als straks iedereen naar binnen kan, zitten wij met de overlast. Ik heb niet gepraat over de tuin met Ymere. Dat heeft toch geen zin."

Ontwerper Miek Witsenburg:

"De Tuin van Jonker is en blijft een verborgen groene schat in de buurt. Een oase van rust in de Roos. We houden het parkje zo groen mogelijk: ook langs de muren en schuttingen komt bloeiend groen. De monumentale wilg blijft staan. Er komen talloze paadjes doorheen en met losse stoelen en bankjes kun je overal je zitplaatsje creëren. Zeer waarschijnlijk komt een kleine kas waar je droog kunt zitten als het regent. Het parkje is natuurlijk ook een ode aan Wim Jonker; zijn beeld krijgt een mooie plek. Omdat de hekken 's avonds afgesloten worden, blijft het veilig. Mijn ervaring met andere stadsparken is dat het leuk, schoon en rustig blijft als het direct door verschillende groepen wordt gebruikt. Dan raakt het niet gemonopoliseerd door bijvoorbeeld hangjongeren. Dus als de bewoners van de Roos en Philadelphia er komen enbij-

voorbeeld het GGRG en de kunst & cultuurgroep er activiteiten organiseren, of de school: wie ook maar wil. Maar die structuur moet wel van de grond getild worden. Het buurtcentrum zou daarbij kunnen helpen.

Twee van de oorspronkelijke ontwerpen zijn samengevoegd om zoveel mogelijk aan de wensen en bezwaren van de buurt tegemoet te komen. Eigenlijk is het daardoor zelfs een leuker plan geworden. In het ontwerp dat we nu hebben, zijn er vijf parkeerplekken gebleven. Met een grotere parkeerplaats wordt het parkje echt te klein, dat zou armoedig worden. In alle gevallen zijn er drie ingangen nodig om de verborgen groene schat te vinden. Ik zie ernaar uit de bewoners het plan te kunnen presenteren, als het goed is nog voor de zomer."

Buurvrouw Ine Dammers:

"De tuin? Moet je eens mee naar boven lopen, dan kun je zien wat een prachtige plek het is. Zo weelderig groen en dat midden in de stad. Dat is toch een schat? Prachtig zo'n plek waar de natuur zijn gang kan gaan. Zomer én winter is het mooi. Ik ben bang dat ze er een soort nieuwbouwparkje van gaan maken, met een paar bloemperkjes en banken. Al die hoge bomen tegen de vlakte. Wat een verarming! Met een beetje groen aan de muren en schuttingen krijg je nog niet echt het gevoel dat je in deze buurt ook natuur hebt. Ik kan me best voorstellen dat mensen hier zouden willen zitten. In het midden zou dan een open plek gemaakt kunnen worden met wat smalle paadjes, dan kun je de meeste bomen behouden. Goed beheer door de gemeente en goede afspraken met de politie, dat is zeker noodzakelijk, zodat we als omwonenden kunnen bellen als er iets verkeerd gaat. De parkeerplaatsen zal ik niet missen. Ik heb geen auto en bezoek laat ik parkeren op het Mari Andriessenplein of in de Asterstraat; dat gaat altijd goed."

Buurvrouw Merel van der Vliet

"Ik zie het wel zitten. Alleen dacht ik dat in februari de schop al in de grond zou gaan. Toen ze me vroegen welke optie ik graag wilde heb ik gekozen voor die met veel gras, dan kunnen mijn kinderen lekker ravotten. Ik heb geen tuin en dan is het wel heel lekker om wat groen om de hoek te hebben. Er is toch al zo weinig groen in de buurt. We krijgen als het goed is een sleutel en een nummer dat we kunnen bellen als er iets aan de hand is. Dus ik ben niet zo bang dat het mis zal gaan, met junks of hangjongeren. Die parkeerplaatsen aan de Kamperstraat hebben we nooit gebruikt, dus die zullen we ook niet missen."

Consulent Ymere Chantal Verburg

"Waarom Ymere investeert in de Tuin van Jonker? We vinden het belangrijk voor de leefbaarheid dat er mooie plekken zijn waar mensen elkaar kunnen ontmoeten. Het was trouwens niet ons eigen initiatief maar een verzoek uit de buurt: uit de enquête voor het wijkcontract kwam een duidelijk verzoek om van de huidige wildernis een plek te maken waar alle buurtbewoners van kunnen genieten. Ymere wil met het GGRG, Haarlem Effect, de Roos en anderen afspraken maken over het gebruik en beheer van de tuin. Het GGRG zou bijvoorbeeld schoonmaaktijden kunnen organiseren. Het ontwerp is onderhoudsvriendelijk, er hoeft niet veel aan gedaan te worden. Een expert heeft alle zeventien bomen in de tuin onderzocht. Jammer genoeg bleek er maar één zo gezond te zijn dat die het op termijn zal volhouden. Veel bomen zijn ondeskundig gesnoeid. Er is ook onderzocht of de grond vervuild is. Dat blijkt gelukkig mee te vallen. Er kunnen weliswaar geen groentes verbouwd worden, maar als parkje kan het prima gebruikt worden. Het 's ochtends openen en 's avonds sluiten van de poorten kan door omwonenden gedaan worden, zoals bijvoorbeeld bij Egelantiertuin. Overigens is er nog een vergunning nodig van de gemeente voor het definitieve plan. Daar hoort een inspraakronde bij."

GGRG Annette Kroes

"We willen dat de tuin van Jonker een kleine groene oase blijft: de enige in deze versteende buurt. Het GGRG wil een stimulerende rol spelen. We kunnen meehelpen bij het maken van een klein programmaatje van activiteiten en ook bewoners ondersteunen bij het onderhoud. Met zo'n perspectief kan er vaak meer dan je denkt in deze wijk. Als je samen met bewoners plannen maakt, bijvoorbeeld over de beplanting in de tuin, en mensen krijgen er plezier in, dan zijn mensen ook eerder bereid om er tijd in de steken. Daar kun je de beplanting op aanpassen en dan is er waarschijnlijk meer mogelijk dan onderhoudsvrij confectiegroen. Kijk maar naar de plantenbakken die door buurtbewoners worden onderhouden. Dat gaat heel goed en het logenstraft het idee dat alles in de Roos toch vernield wordt."

Met dank aan Marina Bink